

İçimde bir heyecanım var. Yerimde duramıyorum, hiçbir yere sığmıyorum.
Dünyanın durduğuna asla inanmayan
Ufkun ötesini, dağların ilerisini merak eden
Sisli gecelerde bile yolunu bulan
Akşamı sabah eden, ama asla güneşi batırmayan
Dağılmış ama parçalanmamış, ve şimdi kendini keşfederek geri toplayan
İnsanları bir, tek ve beraber; hepsini birleştiren
Sınırları kalmamış; aştığı sınır kadar değil gittiği mesafe kadar hesaplayan
Bir dünya gözleri önünde, bir de yüreğinin içinde [aynı anda] dönen
Her kafiyeden güzel kelimeyi buluşturan
Duyguların ötesinde, yüksekliklerin üzerinde
Bir çok kez yaşamış, hatırası bugüne kalan
Köklerini göğe bırakmış
Kanatları dili kavimi halleri olan
Bir destinasyon, bir varış: ve varanı yalnızca yüreği bütün olan
Akrebin dengesini şaşırtmış, artık zamandan farklı kalan
Çok dinlemiş ve yalnızca hatırlayan
Öğrenmeyen ama anımsayan
Renklere, ışıklara ve aydınlığa hayran
Kocaman bir ülke: sorsan gösteremezler, ama gitmek için istemen yeterli
Konuşmak istesen dilini öğretemezler, öğrenmek için önce konuşman gerekli
Bu ışıkların ardında ne var?
Ya bilmediğim onca yer ne olacak
O kapılardan girmedim daha, o havayı koklamadım
Duydun mu sesleri? Hepsini? Ya dinlemediklerin ne olacak?
Gördün mü insanları, hayran kaldın mı hepsine? Sanki sonsuzluk gibi
Bu bastığın yerden kimler geçti bildin mi? Adımlarınız üst üste denk geldiğinde onları hissettin mi?
Aşık oldun mu? Hem de kaç kez? Yüreğin seni ölümle yaşam arasına getirdi mi defaatle?
Durup izledin mi dünyayı, senden öte bir evren dolusu yaşamın döndüğünü iliklerinde hissettin mi?
Sen bir koca evrensin Ataberk, içinde sonsuzluğun çılgınlıklarını atıyor
Hayatın ne olduğunu merak ettiğinde, yalnızca çılgınlıklarını dinle..
Bırak kimse duymasın seni. Sen herkes, herkes de sensin. Bırak sana seni anlatsınlar.
Dünyanın döndüğü yöne iyi bak..
Aynı güneş gibi...